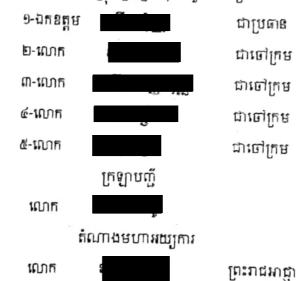

ngen marken, frankoneniete Jegist i samt strikke,

ಜೆಯಜುಜ್ಞರುಬ್ಮಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕಾರಲಾಚ್ಯಕ್ತರುಬ್ಮಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರೀ

ស់ណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ: ២២៧ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ សាលអីកា លេខ: ២៥៥ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១១ ខែពុលា ឆ្នាំ២០១៣ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះដូចខាងក្រោម:

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្ដឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៦"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់សាលាខន្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២២៧ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ របស់តុលាការកំពូល។

ពីបទ: បង្កអគ្គីភ័យជាយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិអូរចំបក់ ឃុំត្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង ភាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានចែងឲ្យផ្តីខ្នាទោសតាមមាគ្រា ៥៣ ខែច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

១-ជនជាប់ចោចឈ្មោះ ្នាស់ណាង (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាចុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ២២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើចំការ កើតនៅភូមិព្រៃម្ចូ ឃុំកំពង់ឈូក ស្រុកកោះអណ្ដែត ខេត្តតាកែវ ទីលំនៅ សព្វថ្ងៃភូមិអូរចំបក់ ឃុំត្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង និពុកឈ្មោះ "" ម្ដាយឈ្មោះ "" នៅលីវ ទោសពីមុខគ្មាន។ (ក្រៅឃុំ)

២-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ សំអុល (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រស អាយុ២០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើជាងម៉ូតូ កើតទៅភូមិព្រៃម្ហូ ឃុំកំពង់ឈូក ស្រុកកោះអណ្តែត ខេត្តកាកែវ ទីល់ទៅ សព្វថ្ងៃភូមិអូរចំបក់ ឃុំគ្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង ឪពុកឈ្មោះ "រ" នៅលីវ ទោសពីមុខគ្មាន។ (ក្រៅឃុំ)

-មាខមេធាវីលោក

-ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ រ៉ុម (ជាចុងបណ្ដឹងសាខុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៣៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើចំការ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិរូរចំបក់ ឃុំត្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង។

-មានមេធាវីលោក

-តាមពាក្យបណ្ដឹងចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះ រ៉ុម ប្ដឹងពីឈ្មោះ សំណាង និងឈ្មោះ សំអុល ដែលបានដុតជង្រុកពោតខ្លួន កាលពីថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ម៉ោង១០យប់។ ជង្រុកខ្លួនមានទំហំ៧ម គុណ៤ម ប្រក់ស័ង្កសី ជញ្ជាំងក្ដារ តម្កល់ផុតពីដី កន្លះម៉ែត្រ នៅក្នុងជង្រុកមានផ្ទុកពោតទាំងស្នួល មិនទាន់ប្រឡេះគ្រាប់១៥តោន សណ្ដែកបាយ១តោន និង សម្ភារៈ ទាំងអស់សរុបទឹកប្រាក់២៥ម៉ឺនបាត។ ពេលដុតមានសាក្សី២នាក់ ឈ្មោះ សរៀន និងឈ្មោះ ឃើញ ឈ្មោះ សំណាង និងឈ្មោះ សំអុល ជាអ្នកដុត ព្រោះសាក្សីទាំង២នាក់ ស្នាក់នៅចំការរបស់ឈ្មោះ អាយ ចម្ងាយពីចំការខ្លួន ប្រហែល៤០ម។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដ៏បួងខេត្តបាត់ដំបងថា:

ពិតជាមានអំពើបង្កអគ្គីភ័យដោយចេត៣ កើតឡើងនៅចំណុចភូមិអូរចំបក់ ឃុំត្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ពិតប្រាកដមែន។

-បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ជ" ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីខា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ សាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង ដែលបានសម្រេច:

១-ផ្តន្ទាទោសលើជនជាប់ចោទឈ្មោះ សំអុល ភេទប្រុស អាយុ១៩ឆ្នាំ (មាន សាវតាជាតិ) និងឈ្មោះ សំណាង ភេទប្រុស អាយុ៦១ឆ្នាំ (មានសាវតាជាតិ) កំណត់ដាក់ពន្ធទាតារ រយៈពេល០១ឆ្នាំ (មួយឆ្នាំ) គតិពីថ្ងៃសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ និងឃុំខ្លួនក្នុងពន្ធនាគារ ពីបទ: បង្ក អគ្គីភ័យដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិររូរចំបក់ ឃុំត្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង ភាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ តាមមាត្រា៥៣ ខែច្បាប់ព្រហ្មទល្ខារវឌ្ដរកាល។

២-ខុកសិទ្ធិឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ រ៉ឺម ប្តឹងទៅតុលាការផ្នែតរដ្ឋប្បវេណី ទាមទារសំណង និងជម្ងឺចិត្តតាមក្រោយ នៅពេលមានសំអាងគ្រប់គ្រាន់ រ៉ះពីការខ្ទួចខាតដែលបង្ក ឡើងដោយឈ្មោះ សំអុល និង បំណោង។

ពា-សាលក្រមនេះ ជំពុំជម្រះចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ វ៉ិម និង ជនជាប់ចោទឈ្មោះ សំអុល ក៏ចាំងមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ សំណាង នៅថ្ងៃទី១៤ ខែមីតា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២១ ខែមីខា ឆ្នាំ២០០៨។ ប្រឹកផ្លូវប្តីងទាស់ និងប្តឹងទទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់។ -បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៣៧ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ឈ្មោះ សំណាង និងឈ្មោះ សំរុល ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ជ" ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ សាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល និងបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៤៣ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ឈ្មោះ ដែរ ប្ដឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ជ" ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ សាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង ត្រង់ចំណុចដែលមិនសម្រេចអំពីសំណងរដ្ឋប្បវេណីទឹកប្រាក់ចំនួន២៥០.០០០បាត (ពីរសែខប្រាំម៉ឺន បាត) មកឲ្យនាងខ្ញុំ។

-បានឃើញសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាររយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ថា: មានភស្ដុតាង មានពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ ពីបទ: បង្កអគ្គីភ័យ ដោយសាក្សីដាក់បន្ទុកជាច្រើនបានឃើញ ដូច្នេះគួរតម្កល់ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ របស់តុលាការខេត្តបាត់ដំបង ទុកជាបានការ។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៦ ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច:

១-ក.ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៣៧ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ឈ្មោះ សំណាង និងឈ្មោះ សំអុល ជាជនជាប់ចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធ ចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់។

ខ.ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៤៣ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ របស់អ្នកស្រី

រ៉ុម ជាដើមបណ្ដឹង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ដ" ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ សាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង ទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចទី២ ត្រូវបដិសេធចោល ហើយសំរេច ឡើងវិញថា បង្គាប់ឲ្យជនជាប់ចោទ សងសំណងខូចខាត និងជម្ងឺចិត្តជាប្រាក់ចំនួន៣៥.០០០.០០០ រៀល (សាមសិបប្រាំលានរៀល) ឲ្យទៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីអ្នកស្រី រ៉ុម នៅពេលដែល សាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ក្រៅពីនេះរក្សាទុកនៅដដែល។

សាលដ៏កានេះ ជំនុំជម្រះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ មេធាវីដើមបណ្ដឹង និងដើមបណ្ដឹង។ បើកផ្លូវតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែស៊ីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ឈ្មោះ

បំណាង និងឈ្មោះ សំអុល ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដឹកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៦"ខ"

ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។ -បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ របស់ឈ្មោះ សំណ

និងឈ្មោះ សំអុល ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី០៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ វ៉ុម ធ្វើឡើងក្នុង កំណត់ច្បាប់។

-បានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាររយ្យការអមតុលាការកំពូលថា:

-ទទួលបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ៣០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ឈ្មោះ

សំណាង និងឈ្មោ សំររុល ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ តែខុសនឹងគតិច្បាប់។

-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៦"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ មេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេចតាមច្បាប់។

-បានស្ដាប់ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់ឈ្មោះ សំណាង និងឈ្មោះ សំរុវល ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០។

-បានស្ដាប់សាវតាជាតិ និងចម្លើយរះអាងរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ រ៉ុម នាពេលសវនាការថា៖ កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ម៉ោង៦ល្ងាច ឈ្មោះ សំណាង និង ឈ្មោះ សំអុល បានចូលដុតជង្រុកពោត និងសណ្ដែកនាងខ្ញុំអស់រលឹង ពត៌មាននេះ គឺនាងខ្ញុំដឹងពី ប្រជាពលរដ្ឋឈ្មោះ សំរញឹន និងជា យឿន បានប្រាប់ខ្ញុំថាឈ្មោះ សំណាង និង សំអុល ជាអ្នកដុត។

សំណូមពរៈ សូមតម្កល់ដូចសាលាខទួរណ៍។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានលោកមេធាវី នៃរ៉េន ការពារជនជាប់ចោទឈ្មោះ សំណាង និងឈ្មោ សំអុល នាពេលសវនាការថា៖ ការសម្រេចសេចក្តីវាអយុត្តិធម៌ណាស់ ចំពោះកូនក្តី ខ្ញុំបាទ ព្រោះផ្អែកតាមតែសាក្សីពីរនាក់ ដោយឃើញមិនច្បាស់លាស់គ្នាឈ្មោមបង្កាត់ភ្លើង គ្រាន់តែការ សង្ស័យដោយខ្លួនឯង ដោយការលើកឡើងមិនត្រឹមត្រូវឡើយ បើសិនកូនក្តីខ្ញុំមានបំណងមិនបាន់ដុត ទៅក្បែរនោះទេ ទៅដុតតែម្តងទៅល្អជាង។

សំណ្វេមពរៈ សូមមេត្តាផ្តល់ខ្លូវភាពយុត្តិធម៌មល់កូនក្តីខ្ញុំបាទ។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានលោកមេកាវិ ចេញ ការពារឱ្យរើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នាពេល សវនាការថា៖ ខ្ញុំបាទសូមឯកភាពការសន្និដ្ឋានរបស់លោកព្រះរាជរកជា ការលើកឡើងក្នុងសារណា របស់ឈ្មោ សំណាង និង សំអុល បានបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ទាំងពុលាការខេត្តបាត់ដំបង និង សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលប្តឹងចោទប្រកាន់នេះ គឺមានភស្តុតាង សាក្សឹងាក់បន្តុកគ្រប់គ្រាន់ថា ពិគជាមាន ពីខ្លែភាពរ៉ូពីករណ៍បង្កអគ្គីភ័យដោយចេតនាក្រាកដមែន។ សាក្សីក៍បានបញ្ជាក់ហើយថ**្លា** សំណាង និ**ទ្ធាន់** សំអុល មានការនឹងនិងកូនក្ដីខ្ញុំ ដោយថា កូនក្ដីខ្ញុំប្រាក់វាស្សីទៅទាយលុយពីម្ដាយរបស់វា <u>ដើម្បីកាត់ស</u>ណ្ដែក ដើម្បីជាផ្ទូរជំពាក់ប្រាក់ តាមពិត កូនក្ដីខ្ញុំពុំបាននឹងរឿងអ្វីទាំងអស់។

ការដែលសាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង និងសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចសេចក្ដីមកនេះ គឺមានភាព ត្រឹមត្រវ។

<u>សំឈ្មួចនេះ</u> សូមតម្កល់សាលរីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល។

- -រុក្រាយពីបានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- -ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាររយ្យការ
- -ក្រោយពីបានស្លាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្ដឹង និងសារណារបស់ជនជាប់ចោទ
- -ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីរបស់គ្លក្ដី
- -ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ។

<u> គុលភារភំពូល</u>

-យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ៣០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ឈ្មោះ សំណាង និង សំអុលធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ យោងតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី និងមាត្រា៤២០ នៃក្រមនីគិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ តុលាការកំពូលអាចលើក រឿងនេះមកជំនុំជំរះបាន។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង និងសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចផ្តន្ទាទោស លើជនជាប់ចោទឈ្មោ សំណាង សំអុល ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់០១ឆ្នាំ ពីបទ: បង្កររគ្គីភ័យ ដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិររូរចំបក់ ឃុំត្រាង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ តាមមាត្រា៥៣ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌរវន្តរកាលនោះ ពុំទាន់មានរស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជាក់ រ៉ាពី៣គុជ្សថៃបទល្មើសនេះទេ ពីព្រោះ៖

១.ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ពុំបានឃើញហេតុការណ៍នេះផ្ទាល់នឹងភ្នែកទេ ប៉ុន្តែបាន ដឹងក្រោយពេលដែល អគ្គីភ័យបានឆាបភេះជង្រុករបស់ខ្លួនហើយ។

២,សាក្សីដាក់បន្តករណ្តោះ សារឿន និង យឿន បានឃើញសកម្មភាពរបស់ ជនជាប់ចោទមុនពេលកើតមានអគ្គីភ័យ តែពុំបានឃើញសកម្មភាពរបស់ជនជាប់ចោទដុតជង្រុករបស់ ជនរងគ្រោះដែរ។

-យល់ឃើញថា ជនជាប់ភេទពុំបានចូលរួមសវនាការទេ ពៃបានដាក់សារណាការពារជូន មកពុកាការកំពូលរួចហើយ ព្រមទាំងមានវត្តមានមេធាវីរបស់ជនជាប់ចោទចូលរួមសវនាការ។ អូច្នេះ គុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងក្តីនេះមកជំនុំជម្រះជាន។

65

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៦"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្ដីមកនេះ ទាស់និងគតិច្បាប់។

හෙස්දෑණු: මව්දු්ජාණන්දී

១-ទទួលបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ៣០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ឈ្មោះ សំណាង និង សំអុល ជាជនជាប់ចោទ។

២-បដិសេធសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៦"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍។

៣-បញ្ជូនសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២២៧ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ របស់តុលាការ កំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ។

៤-សាលដ៏កានេះជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅ ថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣។

ប្រធាន ចៅក្រម ចៅក្រម ចៅក្រម ចៅក្រម ក្រឡាបញ្ជី

បានចម្លងចេញពីសាលដ៏កាដើមត្រឹមត្រូវហើយ។ រាជធានីភ្នំព្រួញ, ថ្ងៃទីស្នែស្វាន្តកុម្ភា ឆ្នាំ២០១៤

រាជធានីរូវលោក ថ្ងៃទី១៩ ។ ១ ប្រវត្តិទី មួយ ស្រុះ ឆ្នាំ២០១៤ ១ ប្រវត្តិទី មួយ ស្រុះ ឆ្នាំ២០១៤